

Sygn. akt II Ka 351/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący: SSO Anna Pater

Protokolant: st.sekr.sąd.Jolanta Janik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marii Gajdy

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013 r.

sprawy K. K.

oskarżonego o przestępstwo z art.292§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu

z dnia 23/04/2013r. sygn. akt II 1 K 1319/12

I.zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że : w miejsce orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i kary grzywny na mocy art.292§1 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) zł, tj. karę grzywny w kwocie 300 (trzysta) zł,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. L. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) zł i 23 % VAT w kwocie 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) zł to jest łącznie kwotę 516,60 (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) zł tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu przed sądem okręgowym.

Sygn. akt II Ka 351/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 października 2013 r.

K. K. oskarżony był o to, że w okresie od dnia 6 lutego 2012 r. do dnia 26 czerwca 2012 r. nabył od ustalonej osoby telefon komórkowy marki S. (...) wartości 300 zł za kwotę 150 zł utracony w wyniku przywłaszczenia na szkodę M. G. w dniu 6 lutego 2012 r. w N., przy czym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że został on uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. przestępstwo z art. 292§1 kk.

Wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2013 r., sygn. akt II 1 K 1319/12 Sąd Rejonowy w Nowym Sączu uznał oskarżonego K. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa przyjmując, iż oskarżony nabył telefon za kwotę 100 zł i wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na dwuletni okres próby, a nadto orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł. Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu

Państwa a od Skarbu Państwa zasądził na rzecz adwokata M. L. kwotę 442,80 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu.

Powyższy wyrok zaskarżyli apelacjami oskarżony i jego obrońca.

Obrońca zarzucił:

1/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, a mający wpływ na jego treść polegający na wyciągnięciu na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego niesłusznego wniosku, że oskarżony popełnił zarzucany mu aktem oskarżenia czyn, w szczególności że miał świadomość, iż nabyty przez oskarżonego telefon komórkowy pochodzi lub może pochodzić z popełnienia czynu zabronionego.

Podnosząc ten zarzut obrońca wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie
- o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Z ostrożności procesowej obrońca zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegający na pominięciu faktu, że zachodzą okoliczności dające podstawę do odstąpienia od wymierzenia kary i orzeczenia środka karnego i w związku z tym zarzutem wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez odstąpienie od wymierzenia kary za zarzucany czyn na rzecz środka karnego.

W uzasadnieniu apelacji obrońca podniósł, iż oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do winy, jego zdaniem nabył telefon legalnie, zapłacił żadaną cenę, zakupił go od siostry, a na podstawie towarzyszących okoliczności nie przypuszczał, że rzecz pochodzi z czynu zabronionego. Oskarżony zakupił telefon używany, a dodatkowo nie orientował się cenach rynkowych telefonów tej marki. W związku z powyższym, zdaniem oskarżonego, Sąd Rejonowy błędnie ustalił stan faktyczny przyjmując jego winę. Z daleko posuniętej ostrożności procesowej obrońca podniósł, iż sąd niesłuszenie orzekł wobec oskarżonego karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania i karę 30 stawek dziennych grzywny, a nie wziął pod uwagę, że oskarżony szczegółowo opisał okoliczności nabycia telefonu od siostry, a przedmiotowy telefon o wartości 300 zł został zwrócony pokrzywdzonej. Obrońca podkreślił także, iż czyn zarzucony oskarżonemu jest zagrożony alternatywnie karą grzywny, ograniczenia wolności oraz pozbawienia wolności do lat dwóch, społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, a orzeczoney wobec oskarżonego środek karny np. podania wyroku do publicznej wiadomości w całości spełni cele kary.

Oskarżony w samodzielnie sporządzonej apelacji wniósł o „zwolnienie go od wyroku” bo nie ma z czego zapłacić grzywny, ma 470 zł z opieki i ledwo starcza mu to na życie i rachunki. Oskarżony podkreślił także, że telefon kupił bez karty i od siostry i „nie wiedział”. Na rozprawie odwoławczej oskarżony wniósł o uniewinnienie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacje nie zasługiwały na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy poprawnie przeprowadził postępowanie dowodowe zmierzając do wyjaśnienia wszystkich okoliczności, a więc przeprowadził wszystkie te dowody, które mogły posłużyć do wydania niewadliwego rozstrzygnięcia, zaś w pisemnym uzasadnieniu odniósł się do tych dowodów, dokonał ich poprawnej oceny oraz w konsekwencji poczynił bezbłędne ustalenia faktyczne, które skutkowały właściwą oceną karno-prawną czynu popełnionego przez oskarżonego K. K.. Sąd Rejonowy orzekł jedynie zbyt surową karę i w tym tylko zakresie zaskarżony wyrok podlegał zmianie.

Oдноśnie apelacji obrońcy oskarżonego.

Zarzut błędny w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku był bezzasadny. Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił w oparciu o niewadliwie ocenione dowody, iż oskarżony w oparciu o okoliczności towarzyszące

nabyciu telefonu powinien i mógł przypuszczać, iż telefon ten pochodzi z czynu zabronionego. Eksponując okoliczność, iż oskarżony nabył telefon od siostry, a nadto nie orientował się dobrze w cenach rynkowych telefonów tej marki obrońca pominął jednak inne okoliczności, które uprawniały sąd pierwszej instancji do ustalenia, iż oskarżony co najmniej mógł przypuszczać, że telefon ten pochodzi z czynu zabronionego – rzecz w tym, że telefon został zbyty przez siostrę oskarżonego, która przyznała, iż telefon ten znalazła (a więc został przez nią przywłaszczony), nie posiadał akcesoriów (w szczególności ładowarki) oraz żadnych dokumentów, a ponadto jego cena był istotnie niższa niż podobnych telefonów w punktach sprzedaży. W związku z powyższym zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia nie zasługiwał na uwzględnienie.

Bezasadny był także wniosek apelacji o zmianę wyroku poprzez odstąpienie od wymierzenia kary oskarżonemu i orzeczenie wobec niego środka karnego, np. w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości. Obrońca nie podniósł żadnych takich argumentów, które przemawiałyby za zastosowaniem tej wyjątkowej instytucji odstąpienia od wymierzenia kary. Ani warunki osobiste oskarżonego, ani też okoliczności popełnienia czynu i stopień jego społecznej szkodliwości nie przemawiają za tym, by należało odstąpić od wymierzenia kary – odstąpienie od wymierzenia kary może mieć miejsce tylko wówczas, gdy każda, nawet najłagodniejsza kara byłaby rażąco niewspółmierna do popełnionego przestępstwa. W rozpoznawanej sprawie taka sytuacja nie zaistniała.

Odnosnie apelacji oskarżonego.

Także ta apelacja okazała się bezasadna. Oskarżony starał się wykazać, iż nie poczuwa się do winy bowiem kupił telefon od siostry i nie wiedział, że jest on przedmiotem pochodzącym z kradzieży. Ta argumentacja okazała się nieprzekonująca, należy bowiem zwrócić uwagę na okoliczności tej transakcji, w szczególności zakup telefonu bez dokumentów i ładowarki, co winno u oskarżonego wzbudzić co najmniej podejrzenie, że telefon ten pochodzi z nielegalnego źródła. Także i argumenty oskarżonego o niemożności dokonania zapłaty grzywny z uwagi na wysokość osiąganego dochodu i postulat nieorzekania kary grzywny są niezasadne. Nie kwestionując faktu, iż świadczenie uzyskiwane przez oskarżonego jest niewielkiej wysokości (niespełna 500 zł) należy stwierdzić, że sama tylko wysokość dochodu nie może prowadzić do odstąpienia od orzekania kary. Należy zwrócić uwagę, że sąd pierwszej instancji orzekając karę grzywny określił wysokość jednej stawki dziennej na minimalną kwotę 10 zł.

Nie podzielając uwag apelacji obrońcy i oskarżonego Sąd Okręgowy uznał jednocześnie, iż orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania i dodatkowo kara grzywny są dolegliwością niewspółmiernie surową do charakteru popełnionego przez oskarżonego przestępstwa, jego okoliczności, uzyskanej korzyści, a więc stopnia jego społecznej szkodliwości, jak również do stopnia zawinienia oskarżonego. Należy zwrócić uwagę, że przestępstwo z art. 292§1 kk zagrożone jest alternatywnymi karami grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do dwóch lat, a w niniejszej sprawie nie ma podstaw by orzec wobec oskarżonego karę najsurowszego rodzaju. W przekonaniu sądu odwoławczego okoliczności przedmiotowe i podmiotowe czynu przemawiały za orzeczeniem kary najłagodniejszego rodzaju, tj. samoistnej kary grzywny. Sąd odwoławczy uznał, że w ustalonych przez sąd pierwszej instancji okolicznościach sprawy kara grzywny w wysokości 30 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł będzie karą wystarczająco dolegliwą dla oskarżonego sprawiając, że cele kary zostaną osiągnięte, a oskarżony w przyszłości nie popełni przestępstwa.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy orzekając na podstawie art. 437§1 i 2 kpk zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce wymierzonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i kary grzywny orzekł karę samoistną grzywny w wysokości 30 stawek ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł, a w pozostałym zakresie wyrok utrzymał w mocy. Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, na podstawie art. 624§1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze, natomiast zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu wynagrodzenie w kwocie 516.60 zł za obronę wykonywaną w postępowaniu odwoławczym.